

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 2. Num lachrymæ etiam viros deceant?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

lachrymas nostras exposcit, quæ & ipsæ sanguis esse cordis perhibentur, & balneum sunt, quo animæ vulnera perfanantur. Olim veteres, in amicitia signum, sanguinem è venis extractum permiscuerunt. Vult Deus etiam nobiscum amicitiam inire, si cum precioso illius sanguine lachrymas nostras cõiungamus. Hoc antidotum est totius nostræ calamitatis.

§. II.

Nùm lachryma etiam viros deceant?

Ad acidulas & thermas, quàm cupidè homines proficiscuntur, vt corporis impetrent sanitatem? ad lachrymas cur sunt tã segnes? quibus tanta vis inest, vt Gehennæ flammæ possint extinguere? In Lycia quondam, teste Seneca, nulli fas erat lachrymas fundere, nisi muliebrem vestem induisset; quòd lachrymæ debilis & effeminati essent argumentum, & viros dedecerent. Nempe nulla res temporalis est tanti, vt fletum mereatur. At verò peccatum generans mortem æternam, vtique tanti est, vt debeat, à quocunq; etiam sanguineis lachrymis defleri. Nemo aquæ parcat, cum domus suæ incendium est restinguendum: & cum ignis inferni est opprimendus, lachrymis parcemus? Quis Da-

uide, vrsorum, leonum, Gigantis, Philisthæorum victore fortior? & tamen cum de peccato ageretur, non erubuit scribere: *lachrymis meis stratum meum rigabo*; noctu nempe, interdium autem ait: *Exitus aquarum deduxerunt oculi mei, quia non custodierunt legem tuam*: sic noctes, diésque lachrymas fudit, & quidem tam copiosas, vt lecto lauando sufficerent. Igitur etiam

*Utar ego lachrymis, sed nõ muliebriter utar:
Est quoq; qui deceat mascula corda dolor.*

Nam etsi, ex communi Theologorum sententia, exterior pœnitentia, seu confessio Sacerdoti facienda, & satisfactio pro peccatis, tantùm ad tempus, & secundùm peccati mensuram debeat necessariò durare; tamen pœnitentia interior, quâ quis de peccato commisso dolet, debet durare vsq; ad finem

S. Thom. vitæ, vt S. Thomas docet. Semper enim de-
3. p. q. 8. bet nobis displicere, peccauisse. Hinc ait,
a. 8. *Dauid: Fuerunt mihi lachryme meae panes die
Pf. 41. 4.* ac nocte, dum dicitur mihi quotidie: *Ubi est
Deus tuus?* Adeò, sicut corpus pane, ita anima lachrymis pascitur amorem Dei detestationemq; peccati significantibus, & minuentibus timorem diuini furoris. Sicut enim, cum cœlum nubibus obtenebratum, fulgura

fulgura oculis, auribus tonitrua ingerit, tam diu etiam fulmina metuuntur, donec, nube in imbres resolutâ, dies iterum clarescit, & sol cœlo reddit serenitatem: ita meritò peccator, qui in conscientia versatur tempestate & mentis caligine, diuini iudicij fulgura, timores mortis, & inferni pericula formidat: at, cum compunctus in lachrymas prorumpit, spem habet diuinæ consolationis. Sinit enim se illicò molliri Deus, quando videt, mollitum esse cor peccatoris.

§. III.

Vis lachrymarum.

Quis tantæ clementiæ rex vnquam fuit, vt eodem ferè momento, flagrantissimè iratus, & rursus eidem summè placatus esset?

At de Deo dicit: *Confitebor tibi Domine, quoniam iratus es mihi; conuersus est furor tuus, & consolatus es me. Ecce Deus saluator meus, fiducialiter agam.* Quid ita? quia posuisti lachrymas meas in conspectu tuo; tanquam rem tibi acceptabilem, & tuo conspectu dignam, tibi que in primis charam. Siquidem, sicut ea, quæ in odio nobis sunt, auersamur; ita vicissim illis, quibus animus, iisdem etiam oculus adheret. A Egrotauerat Ezechias, & veniens ad eum Isaias iam dixerat: *Dispone*

Isa. 22. 1.

Psal. 55. 9.

Isa. 3. 8.

D d 3 domui